

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XIII. Iac. Sadol. Episc. Carpent. Lazaro Bonamico S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

tem mihi, tuae propè gloriæ fauenti magis, quàm meæ. Hic de bonis literis bene mereri non desino: & in eo me planè nauasse operam intelligo, quòd vndiq; còcurritur. In hoc numero si quis erit idoneus, & impetrari id poterit (quod tamen difficile iudicatur) cum ad te mittam. Vale. Paulo nostro plurimam salutem adscribimus, Patauij, XVIII. Calen. Sext. M.D.XXX.

XIII.

IAC. S ADOL. EPISC. CARPENT.

Lazaro Bonamico S. P. D.

PVPGERUNT me non nihil litera tuae VII. Cal. Septemb. Patauij datae: meq; in eam suspicionem adduxerunt, vt vereret, ne quid à me antea imprudentius fuisset scriptum, quasi tu mihi opinionem inertiae desidiaque venisses. Quod ego non modò eo animo scripsi nunquam, sed ne cogitare quidem potui. Quid enim minus, quàm quod nusquam quicquam est, idque ego scio nihil esse? An te ego non noui? tuaq; mihi virtus, industria, nauitas parum perspecta est? aut quisquam omnium mortalium est, qui audeat affirmare, tuos sibi sensus melius quàm mihi, perceptos esse, & cognitos? Crede mihi, mi Lazare, memetipsum turpissimè inscitiae accusarem, si tibi ignauiae notam vllam attribuerem. Sed quod tunc scripsi me existimare, laborem illum docendi & tibi honestum esse, & alijs permultis fructuosum ac vtilem, nec videri mihi causam cur defugiendus esset: non scripsi iudicans te laborem omnem velle fugere: sed cum te in illo munere continere cuperem, iccirco illa à me tum suscepta cohortatio est: nec enim sentiebam, maximam laudem virtutis esse, prodesse quàm plurimis. Quod tu latus in posteritatem patere putas, quàm si tantum praesenti saeculo seruiatur: propterq; eam causam secreta & libera studia requiris: otiumque in illis, maiorem etiam laborem & maius negotium appellas: neque arbitraris vt unq; abs te praestari posse, vt & priuatim tibi satisfacias, & ceteris publicè. Concedo: teque ad illa alta & magnifica philosophiae studia aspirare planè video. Quid ergo, nõne commodissimè poterastam ipsam attem omnium nobilissimam publicè profiteri: & que instituere adolecentes, vel separatim, si tibi ita fuisset visum, vel etiam cum Cicerone, & cum eloquentiae studijs coniunctè: quam ego viam rationemq; docendi potissimam semper sum arbitratus. Hoc enim certè abs te si factum fuisset, vel etiam si nunc fieret, Deus immortalis, qui concursus praestantium ingeniorum, quantus amor sapientiae in animis hominum existeret? Tu quaeque qui nunc te quereris distrahi, coniungeres domestica tua studia cum forensib. & laborem vt unque in eisdem operas lucebratio-

rationesq; conferres. Sed ego tibi non prescribo, satisq; in te
 ipso statuo esse consilij. Hoc dico, quod habeo exploratum, te ve-
 ro verteris, praeclare id quod susceperis esse effecturum. Quo-
 mea de tuo ingenio, & eccellente doctrina opinio, non noua ne-
 que recens, sed iam diu ante mihi suscepta est. Legi carmen tuum,
 admodum probauit: valde enim mihi graue & elegans visum est. Vi-
 rium fructum eiusmodi afferat, ut quod de Pericle scriptum est,
 aculeos relinquat in eorum animis, ad quos maxime ista perti-
 neat. Tuas a Ioan. Caracciolo viro clarissimo literas, de quibus
 in quadam epistola fueras conquestus, iam pridem accepi. Ille
 vero Brunus, doctus (ut ego conijcio) adolescens, scripsit ad me,
 se Gregorio Selua Varensi Episcopo, regio istic legato, cotuber-
 nalem factum esse. Quae hominem, mi Lazare rogo te ut nosse velis:
 talis enim offensus ingenio, humanitate, probitate, doctrina, ut
 plura tibi propter eum Gallia futura sit. Polus ad me scribit, vberri-
 mis elegantissimisque literis, multa ille quidem digna illo ingenio &
 sanctissimis ipsius moribus. Sed plurimum tamen & praecipue de te,
 quae ipse admodum cuperet ad Theologiae studia iam aliquando a-
 nimu adijcere. Quam ego cupiditate eius vehementer probo, ti-
 bus, suadeo, ut hanc diuinam imprimis facultatem & ad salutem no-
 stram necessariam, diutius a tui ingenij thesauris ne habeas se-
 gregata. Sed de his aliis. Nunc tempus interpellat, luxq; & nego-
 tatione, nam haec manu mea scripsi ante lucem. Valebis igitur,
 & omnibus amicis, imprimisque Bembo meo, plurimam a me sa-
 lutem dices. Vale. IX. Calen. Decemb. M.D. XXXIV.

XIV.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.

Lazaro Bonamico S.P.D.

EX his literis Idibus Martij datis, quas ego paulo ante Idus Ma-
 rtijs accepi, illum facio quaestum, quod oprimi & doctissimum
 viri Antonij Palearii amicitia auctus sum. Quem ego me hercule
 hominem plurimum facio, vel propter eius virtutem atque doctrinam,
 in hisq; genere scribendi elegantiam: vel quod ea sunt illius animi
 erga me iudicia ac monumenta, ut non modo amare, sed gratiam
 illi etiam habere sum compellus, si tamen compellitur, qui libere
 quod facit, & studiosè. Amo certe illum, & gratiam praeterea habeo,
 quia de me ipse meritus est. Qui etiam si nullo suo officio me sibi
 deumisset, propter ingenium tamen, propter optimarum artium
 scientiam mihi erat amandus. Nunc quid me facere oportet, cum
 tanto me obtrinxerit merito? Atque is quod tuam commendatio-
 nem intercedere voluit in nostra amicitia concilianda, quanquam
 illi recte ac constantè id esse opus negasti: tamen ipse non nihil
 vidit.